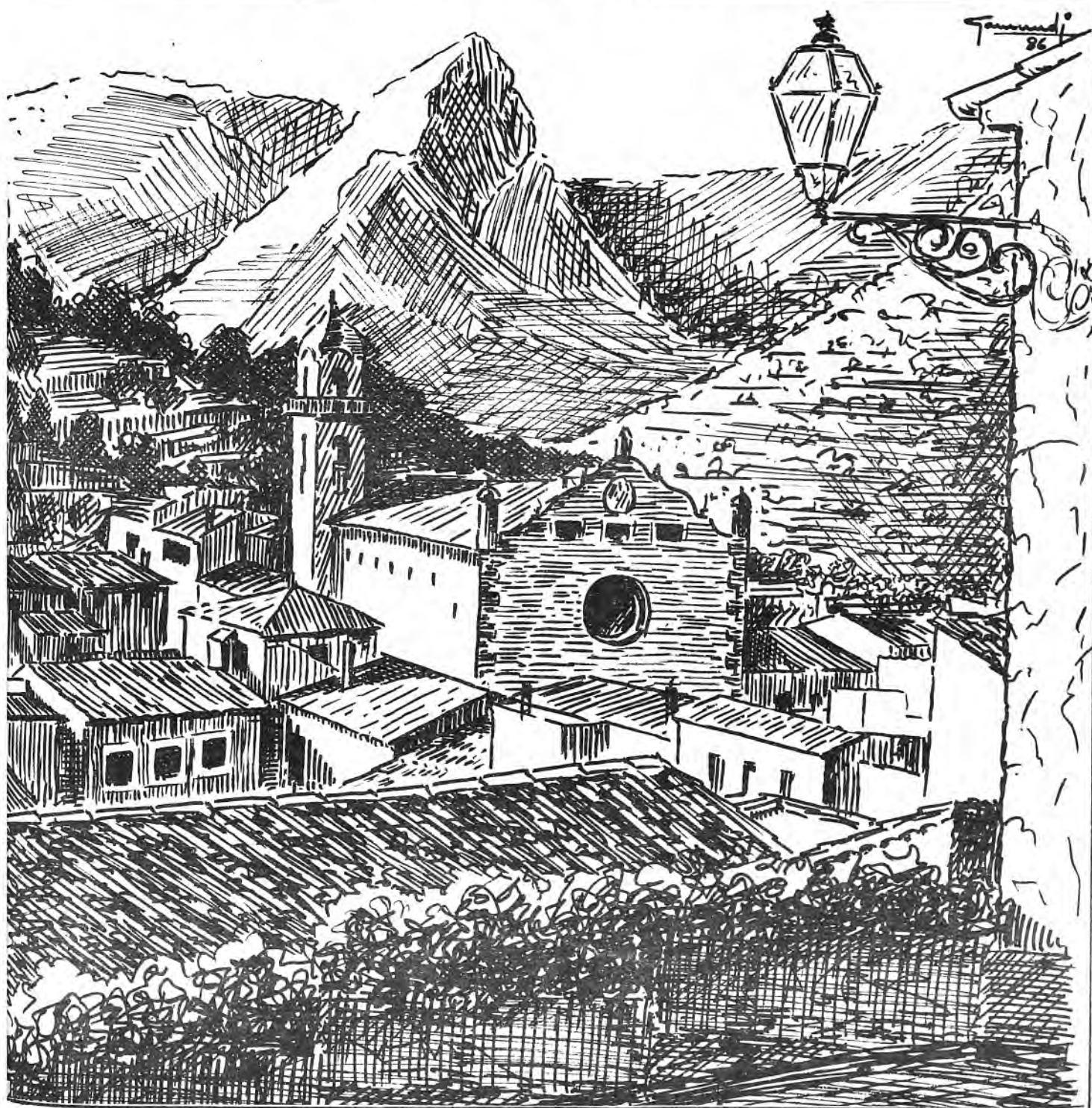

es castellet

PREKS
COMING

bunyola

núm. 2

abril 86 100pts

es castellet

Apartat de Correus, 13
Editat pel Bunyola

COL·LECTIU CULTURAL
SITJA

Depòsit legal: PM 779 - 1982

CONSELL DE REDACCIÓ:

Jaume Mateu Martí
Bàrbara Suau Font
Joan Mateu Gelabert
Jaume Cabot Mateu
Mre Antònia Mateu
Jaume Mateu Batle

PORTADA DE:

Sebastià Gamundí.

* sumari *

El rei Quet	pàg. 2
Editorial	pàg. 3
Colom & Conti	pàg. 4
Esports i comentaris.	pàg. 9
De tertúlia amb	pàg.10
Les nostres entitats.	pàg.12
El llibre a Bunyola .	pàg.14
8 i 9 i humor	pàg.17
Noticiari.....	pàg.18
Amb porques paraules.	pàg.19

MOSTRA COL·LECTIVA DE:

CERAMICA
ESCULTURA
DIBUIXOS
I PINTURA.

PER AFICIONATS BUNYOLINS I RESIDENTS

INSCRIPCIONS: A sa Biblioteca, Sa Plaça 2

Horari: Dimecres i Dissabtes de 20 a 22 h.

Diumenges de 10 a 11'45 h.

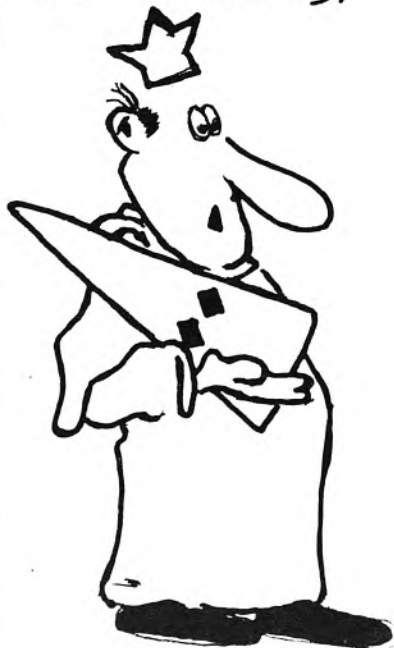
PLAÇ D'INSCRIPCIÓ: fins dia 14 de maig.

El rei QUET

SI FOS
COM UN
TEMPS

QUE SES DONES NO
ANAVEN A
SES PROCESSIONS,

AQUESTES NO DURARIEN
DE PORTAL A PORTAL
DE L'ESGLÉSIA

M.A. Pujol

CAIXA DE BALEARS "SA NOSTRA"

El mes de gener passat s'iniciaven a Mallorca, concretament a Manacor, els actes del II Congrés Internacional de la Llengua Catalana amb l'acte de presentació pública i de constitució del consell d'entitats promotores. L'elecció de Manacor com a punt de partida, responia a l'homenatge que es volia retre a Mossèn Alcover qui, vuitanta anys enrera, l'any 1906, va promoure el I Congrés que es celebrà a Barcelona. La sessió inaugural d'aquest esdeveniment tindrà lloc el proper dia 30 d'abril a les 12 a l'Auditori de Ciutat i es clourà dia 10 de maig.

Els objectius d'aquest II Congrés són ben clars: l'estudi, el coneixement dels problemes que avui i de cara al futur té plantejats la llengua catalana i l'impuls reivindicatiu de l'ús del català. En definitiva, pulsar el català en totes les seves vessants i treure'n les conseqüències pertinents.

Es ben evident que el català, concretament a Mallorca, està sotmès a una mena de setge veritablement destructor: des d'una institució autònoma que tenint els mitjans necessaris per a "normalitzar" d'una vegada, no els posa en marxa, fins a uns il·letrats que, confonent els ous amb els caragols, pretenen trastocar la raó i la ciència, tot dient que la nostra parla no és la que és, sino aquella que ells, esdevinguts de cop "il·luminats", diuen que és. Obviament, aquest II Congrés no posarà remei a tot això però almanco, a través de l'estudi que s'ha proposat, disposarem d'unes dades que puguin fer possible començar a posar remei.

Des d'aquest raconet, des de la nostra discreta tarima de comunicació, donam la benvinguda a aquest II Congrés Internacional de la Llengua Catalana i animam a tots a que el segueixin sino amb entusiasme, sí amb interès les seves comunicacions.

COLOM & CONTI

"ES CASTELLET", fins ara, no havia tractat temes de política local per dues raons: perquè no pretenem fer de la revista un debat polític permanent i perquè creiem que l'ambient de crispació dins l'Ajuntament de la nostra vila, impedia fer una crítica clara sense que, a través d'ella, es poguessen treure conclusions de filiació política completament errònies.

De tota manera, unes declaracions a un diari de Ciutat, primer del cap de l'oposició municipal, Sr. Jaume Conti i després del batle, Sr. Antoni Colom, ens feren replantejar les raons per les quals defugíem comentar la política local: era evident que unes declaracions polèmiques com aquestes, tant d'una banda com de l'altra, havien de tenir un cert ressò a la nostra revista.

Ens hauria agradat poder fer un "tête a tête" amb les dues parts, però motius "tècnics" ho han impedit de moment. Substituint aquest debat, prepararem un qüestionari de 10 preguntes, comunes a tots dos. Cal dir que les entrevistes es gravaren per separat i sense que cap dels dos entrevistats les coneguessen prèviament. Per això a alguna de les respostes pot haver-hi alguna falta de coordinació que l'equip redactor hagués pogut subsanar refent totalment cada resposta, però creguérem oportú mantenir-les gairebé intactes, o almenco ordenades tal com estan gravades. Hi ha hagut, lògicament, una porgada imposada per la limitació d'espai que no ha afectat en absolut al fons de cada resposta.

FA UNES SETMANES EN EL "DIARIO DE MALLORCA" APARAGUEREN PRIMER UNES DECLARACIONS DEL SR. CONTI, CAP DE L'OPOSICIO MUNICIPAL, EN LES QUE MANIFESTAVA SENTIR-SE MARGINAT DE LA GOVERNACIO DE BUNYOLA. POCOS DIES DESPRES EL SR. COLOM, EL BATLE, REFUSAVA AQUESTES DECLARACIONS INDICANT QUE EN TOT CAS ERA LA C.I.B. QUE S'AUTOMARGINAVA. ¿ENS PODRIA COMENTAR UNA MICA AQUEST AFER?

TONI COLOM

La meua postura davant els escriptors que sempre sotien damunt - el diari en contra de la gestió municipal era la de no contestar-los. Record que l'únic que vaig voler contestar perquè havia fet les gestions que tocava i perquè se posava en dubte la bona fe d'una persona, va ser un referent

a unes pintades que hi havia hagut al carrer de Ses Vinyetes.

Ara bé, passats tres anys, la postura neutral no la pots tenir mai, així i tot havia procurat - estar al marge. Després d'haver mantengut aquesta postura de no contestar a les crítiques, de no autodefensar-me, vaig considerar que aquest escrit era passar-se un poquet massa. Vaig contestar aquest escrit, i per cert, el vaig contestar un poc fort, dic això degut a una de les darreres frases que deia: el que passa a - aquest senyor és que és com un - al.lot que ha perdut la jugueta que és la comandera. El senyor Conti manifestava que havia volgut anar al Defensor del Pueblo, la meua resposta era que, si volia podia anar al Tribunal de - l'Haya.

Vull dir que més que marginar-lo per part de l'ajuntament, ell el que ha fet ha estat automarginar-se; ell en cap moment ha volgut col.laborar en l'ajuntament. Si hi ha hagut una proposta dolenta, una equivocació per part de la majoria municipal, ell - l'ha denunciada, l'ha duita al - tribunal, al jutjat, i fins a - "las últimas consecuencias". Jo això me pareix molt correcte, ho accepto i si hi ha haguda una cosa mal feta que "se defienda si puede". La meua postura és que el -

que no se pot fer és que perquè un digui dos, l'altre tres..., s'oposar-se a tot i per tot no té raó d'ésser, no té sentit.

Quan jo vaig entrar a l'ajuntament, vaig dir que trull amb il.legalitats no en volia. Si ha hagut un acord que ha estat incorrecte, "bueno", hi ha un secretari que ha de dir això no és correcte, si aquest senyor no ha dit en el moment que tocava, allà ell, jo tencic no ho som, vull dir, per prendre una determinació jo sempre me fonamento els informes dels tècnics corresponents.

Automarginació, l'únic que puc dir és que quan vaig entrar a l'ajuntament, ja en el segon ple, allò ja estava ple d'il.l.

gelitats, d'irregularitats.

L'any 83 me va impugnar el pressupost, va anar al Tribunal Econòmic d'Hisenda i va donar la raó a l'ajuntament, posà un contenciós en pistes a Ca'n Penasso i el va retirar, en aquests moments hi ha un contenciós per l'unitat sanitària, el contenciós segueix, jo me bas simplement en un informe del meu arquitecte com mentre diu que l'estudi de detall fet - per poder fer l'unitat sanitària és correcte, si no ho és, si no ho fos, allà l'arquitecte. Tots els contenciosos que hi hagi pogut haver-hi, l'ajuntament sempre hi ha anat amb uns informes del tècnic corresponent que deien que era correcte, a partir d'aquí, crec que l'ajuntament ha actuat legalment.

Referent a l'automarginació, el senyor Conti perteneixia a la comissió municipal, sempre s'oposava a tot. Era president de la comissió de sanitat, no va fer res mai, el senyor Joan Galmés - ho era d'esports, sí que va fer alguna cosa, el que s'ha fet, - s'ha fet. Van ésser ells mateixos els que presentaren les dimissions. Va entrar la nova Llei de Règim Local, i per evitar discussions, malestar, enfrontaments, no vaig triar cap membre de la CIB per a la formació de la comissió de govern.

Es possible que el mateix "desarrollo" de l'ajuntament hagi dut a una marginació per part de la majoria, ara bé, és perquè la postura que va adoptar des de el primer moment d'oposar-se a tot i per tot, ha fet que els altres ens hagim juntat de cada dia més, formant un grup ben fort. S'oposà a les escalonades del carrer Orient, a la planta segona de l'ajuntament, a l'unitat sanitària, a la Casa de Cultura i Residència de Vells, oposar-se a tot això no és possible: que si l'unitat sanitària no està construïda on tocava estar, - tu penses d'aquesta manera i t'hi oposes, me pareix molt bé, però i totes les altres obres?, qualcuna n'hi deu haver de ben feta. El problema que ha tengut aquest home, jo el comprenc, que a lo millor pel número de vots tocava ésser batle, però la política és així. Ara ell té una mateixa responsabilitat com tenc jo, i el que ha de fer és fer feina pel poble.

JAUME CONTI

Els fets estan molt clars: s'ha format una Comissió de Govern que era optatiu fer-la perquè el poble té menys de cinc mil habitants; supòs jo, des del seu punt de vista, per a donar una mica més de coherència al grup de govern que substitueix a la Permanent.

La Comissió de Govern és un grup que el batle elegix sense que tenguin un suport de vots. Aleshores, ¿com podem auto-marginar-nos d'un organ en el qual no hi participa la C.I.B.? Aquestes manifestacions nostres venen donades, sobretot, pel que ha estat (això sí que és un vertader afer) la Unitat Sanitària. He de dir que nosaltres no ens hi hem oposat mai, tant és així que vèrem presentar dues alternatives ben concretes, molt abans que començessin les obres i abans que es fessin els plànols del solar del "matadero": la primera allotjar aquesta Unitat Sanitària als baixos de l'ajuntament. Una solució menys costosa que l'actual si tenim en compte que aquesta Unitat Sanitària és simplement un dispensari decent pel metge. Aquesta proposta no va ser tenguda en compte. I la legislació actual contempla que quan hi ha un grup que suposa més d'un terç dels regidors que demana una moció o demana un plenari o el que sigui, se li ha de fer cas. A nosaltres mai i això que som més, bastant més, que un terç. A aquesta nota de premsa a la qual es refereix la pregunta, hi ha un error (no sé de qui) quan diu que aquesta proposta es va denegar: això no és ver: no s'ha denegat mai pel simple fet que mai s'ha contemplat ni s'ha discutit. Si això no és marginació, ja em direu què és. I a això d'auto-marginació ho refús totalment, pel que deia al començament: ningú es pot auto-marginar d'un grup del que no en forma part, això és impossible.

La segona alternativa era instal·lar aquesta Unitat Sanitària al nou edifici de l'escorxador: ja que una part d'aquest nou centre es dedica a la tercera edat, endemés d'un centre cultural, ens semblava que allà hi cabia perfectament aquesta Unitat Sanitària. Fins i tot, un alt cap de la Comunitat Autònoma ho veia amb molts bons ulls perquè així es creava un gran centre, ell el qualificava de "còsmic" (que per cert a l'adjudicació de les obres de la Unitat Sanitària no hi va assistir cap representant de la C.A. perquè sabien que era il·legal per moltes excuses que puguin adduir.) Total que la proposta d'incorporar la Unitat Sanitària a l'escorxador, tampoc va prosperar. Després vèrem fer una moció conjunta amb els regidors de Palmanyola,

en la qual demanàvem la suspensió d'aquest projecte de crear la Unitat Sanitària allà on s'ha fet degut a les dificultats de tipus urbanístic, econòmic i d'altres i iniciar-ne un altre de nou. Al mateix temps demanàvem un ple extraordinari. Aquesta moció anava signada per set regidors, és a dir majoria absoluta. La mecànica de la llei vol que en els plens extraordinaris no es deixin assumptes damunt la taula perquè els assumptes a tractar són urgents precisament. Bé idè, aquesta moció firmada per set, tampoc es va tenir en compte, no es va tractar. Que em diguin si això no és marginació. En demés, perquè prosperàs aquesta Unitat Sanitària on és ara, s'ha hagut de recórrer a un sistema que, per a mi, és anti-democràtic i totalment barallat amb un mínim d'ètica, que és la falsedat en document públic, així de clar. I això pareix que no assusta a ningú. I quan ho dius, et diuen que les falsedats no només s'han de denunciar, sinó que s'han de demostrar; les demostris i el que et donen a entendre és que voldrien que ho digués un tribunal i nosaltres no volem recórrer a cap tribunal, això és clar.

A un acta qualcu va incloure una cosa que no s'havia dit a un plenari. Una de les condicions del conveni amb la Comunitat autònoma per a ajudar a la financiació de les obres de les unitats sanitàries, és que el Secretari de l'Ajuntament certifiqui que el solar on s'ha d'edificar "... es propiedad del Ayuntamiento y reúne las condiciones". Molt bé, com que no s'atrevien a dur-ho a Plenari perquè sabien que no prosperaria, al Plenari això no va sortir. Però més tard, quan vaig anar a cercar el borrador, a un paràgraf surt això de que és de l'Ajuntament i reuneix les condicions urbanístiques. En el Plenari següent, deman explicacions i ningú les dona. Aleshores dic que si ningú ho ha dit que se retiri aquest paràgraf. Se'm concedeix la proposta i per tant, com que no reunexi les condicions establertes, no hi ha conveni, si no hi ha conveni no hi ha financiació i si no hi ha financiació, ¿qui ho pagarà?. Estam parlant de borradors, però el més greu és que a l'acte que firmaren tots del borrador on s'havia eliminat el paràgraf esmentat, aquest "ya no aparece". Aleshores deman al Sr. Secretari a veure com és possible que se retiri un paràgraf si no hi és si ja l'havíem retirat. I la cosa que da així ...

El fet és que el Sr. Batle invoca un acord que no ha existit mai: "de acuerdo con el acuerdo tomado en fecha ..." i "... que reúne las condiciones ..." I aquest acord no figura en el llibre d'actes. Per tant és una

falsedat.

Tot això ha vingut per això de l'auto-marginació, que no és veritat. A nosaltres, a la C.I.B., ens varen atribuir dues comissions, una de sanitat i una d'esports, però ens negaven la informació, que és un dels mals de molts d'Ajuntaments. Clar, donar aquesta informació és cedir part del teu poder. Davant això, davant aquesta negativa de donar-nos informació i evitant poder fer, involuntàriament, mal al poble, renunciem a la presidència de les comissions. S'accepta a un Plenari aquesta renúncia però evitant fer referència als motius que addueïem. Amb una paraula, dir que ens auto-marginem és tergiversar la cosa.

* *

¿CREU VOSTRE QUE L'ELECTORAT DE BUNYOLA, QUANT A L'ELECCIO MUNICIPAL, ES SENZILLAMENT PRO O ANTI C.I.B.? I LA CLASSE POLITICA?

T.C.

Es una pregunta molt mala de contestar; jo pens que sí, des de el moment de les eleccions és evident que hi va haver una divisió per part del poble: uns a favor de la CIB, uns contraris a la CIB o a favor de les altres candidatures. Jo en aquest moment no sé si l'electorat està a favor o en contra de la CIB. En quan a la meua postura, sí que alguna vegada han vingut a fer-me una consulta, jo he vist en ells un bunyoli, sense tenir en compte el que haguessin pogut votar.

Davant una elecció el que ha governat, no és que surti amb uns avantatges, però és més conegut, per lo tant jo a la força no la don a la CIB, la força la veig al Sr.Conti com a batle i com a persona que ha estat batle i ha fet la seva feina, hi ha obres seves que sempre he alabades. El Sr. Conti, ho reconec, té els seus votants, ara, crec que tan els he té si és CIB com si estàs dins UM, la força la té ell.

La classe política, els partits, quan se va votar el batle i no se va votar la CIB, sí; i que ara segueix degut a la falta de diàleg entre les dues postures, també.

J.C.

Jo no parlaria en termes de pro ni d'anti. Jo simplement diria que la C.I.B., en dues ocasions, ha demostrat, o millor el poble ha dit que li pareixien bé els nostres projectes. Jo refu-

seria, d'entrada, aquest fanatisme de pro i anti perquè crec que el poble s'ha expressat lliurement i ha elegit aquella opció que més li agradava.

Els partits polítics és ben clar que han fet una coalició anti-C.I.B., almenys els representats a l'Ajuntament. És una espècie de "castic" que ens han infligit (en certa manera ens l'hem cercat a aquest castic). Jo diria que la classe política, en aquest sentit (i no vull donar lliçons a ningú que se'n riuran de mi) no està a l'altura del que és el sentiment del poble.

* *

ELS BUNYOLINS, ¿SOM BONS CIUTADANS?, ¿ENS QUEIXAM MOLT?, ¿SOM BONS DE GOVERNAR?

T.C.

Sí, jo pens que un batle forçadament ha de defensar els seus ciutadans, i per tant, el batle de Bunyola ha de defensar, "por todas", i com sigui i davant qui sigui els bunyolins.

Bunyola, com tots els pobles té els seus problemes que afecten als bunyolins i que l'ajuntament ha de solucionar. No és estrany que un bunyoli o grup de bunyolins se presentin davant el batle protestant per un determinat tema, estan en tots els seus drets. Mai he tengut cap problema amb ningú, crec que són bons ciutadans i bons de governar. Vull dir que se preocupen per la gestió municipal en el sentit de que quan se topen amb un problema el fan veure.

J.C.

No, jo no diria que són queixosos. No, és gent més aviat sofrida i que sap reconèixer quan hi ha una dificultat. Per l'experiència que en tenc ... Som bons de governar? Sí, si entenem per governar, administrar. Home, sempre hi ha rèmoras, les típiques, aquests que no vol pagar aquell rebut perquè tal o qual... Sí, crec que és un poble obcil, amb una certa cultura, que entén perfectament les coses, ja ho crec que sí!

* *

CREU QUE ELS BUNYOLINS ESTAN COMPLETAMENT INFORMATS DE LA GESTIO MUNICIPAL? CAS NEGATIU, ¿ES PER DESINTERES O PERQUE L'AJUNTAMENT TAMPOC EN TE MASSA INTERES?

T.C.

pens que no, sempre hi ha persones que estan aficades dins política que sí, els interessa més com van les coses, però en general, no. De totes maneres i no és

que n'estigui content perquè és un mínim, però s'ha intentat fer alguna cosa en aquest aspecte mitjançant el programa de Sant Mateu: tots els acords del ple, de les comissions i, al manco tot el que fa referència a doblers, s'ha intentat reunir cada any dins el programa. Què és el que tocaria fer-se? La il·lusió és que això se pogués fer cada tres mesos, així se podria donar tot molt més detallat, explicant un poc la problemàtica de cada qüestió, i veure, després, l'acord pres per l'ajuntament. Crec que l'ajuntament hi té part de culpa en aquesta falta d'informació, s'ha intentat fer alguna cosa, però no basta.

J.C.

Absolutament, no. Estan totalment desinformats i d'això se n'aprofiten. No hi ha gens d'interès perquè estiguin informats i es serveixin d'una espècie de cadena de transmissió (a través, concretament, d'una corresponçalria d'un diari de Ciutat) perquè arribin a notícies molt matisades, les que interessin que es difonguin i de vegades notícies no exactes. Crec que els bunyolins estan molt mal informats.

* *

CREU QUE A BUNYOLA S'HA SUPERAT TOTALMENT EL TRAUMA DE LA GUERRA CIVIL? ¿CREU QUE SERIA TRAUMATIC, PER EXEMPLE, LLEVAR LA INSCRIPCIO DE "SA CREU DES CAIDOS"?

T.C.

Crec que aquest trauma s'ha superat, que no existeix, ho dic perquè des de que som batle, encap moment, ningú m'ha tret aquest problema.

Particularment pens que, a lo millor, el que se podria fer és substituir la inscripció per una altra, per exemple posar: als bunyolins morts a la guerra civil, Com així no s'ha fet? Jo ho vaig pensar quan damunt els diaris se reflectí tota la problemàtica que hi havia hagut a Manacor per aquest tema, però la veritat és que no vaig dir res a ningú.

En canvi, no sóc partidari de decantar la creu, encara que sigui per raons estètiques.

J.C.

Jo diria que no. És un trauma que és molt difícil de superar. Haurà de passar encara una generació perquè es superi.

Sí, seria ferir molts de sentiments. És trist però és així. Encara no ha arribat el moment.

QUIN ES AL SEU PARER EL PROBLEMA MÉS GREU DEL MUNICIPI QUE ENCARA NO S'HA RESOLT, PER QUE NO SI HA TROBAT UNA SOLUCIÓ I QUINES PERSPECTIVES DE SOLUCIÓ HI VEU?

T.C.

Problemes greus n'hi ha molts. Un d'ells és el de l'aigua, la primera solució s'ha donat: hi ha un pou nou que l'estiu passat va donar, aproximadament, trenta mil litres/hora, però l'aigua no basta. El problema és greu per varies raons: hi ha poca aigua, ha plogut poc, per les acometides d'aigua que hi ha a Bunyola, la gent que rega, per la poca consciència que hi ha a Bunyola, com per tot, de l'importància de l'aigua.

Perspectives de solució: una pot ésser la de fer un nou pou, però quan se xerra de fer un nou pou de l'ajuntament s'han de tenir en compte moltes circumstàncies: assegurar que allà on perforés trobaràs aigua, però un cau dal gros, s'han de tenir uns estudis ben fets, uns pressuposts, uns doblers, unes subvencions. És una solució fer un pou nou, però que no doni trenta mil l/h, que en doni seixanta mil l/h. S'està fent feina en aquest tema, encara que anam un poc atrassats, sabem que a Honor hi ha aigua. També és un problema el depòsit de l'aigua que actualment té l'ajuntament, vessa de per tot, la seva situació fa que quan no està ben ple, l'aigua no arriba a les cotes de la part més alta del poble. També, i per considerar el problema solucionat, s'hauria d'acabar amb els depòsits d'aigua que hi ha arreu del poble. També és una sortida viable, el que el suministre de l'aigua quedés garantitzat per EMAYA.

Un altre problema molt greu és el de l'alcantarillat, s'hauria de posar en condició totes les tuberies (si a l'estiu s'espenya una de les tuberies que va del Passeig Antoni Estarelles a Costa de l'estació, això significa estar un dia sense aigua): ara, estant xerrant de molts de milions, s'haurien d'aixecar totes les aces i posar les tuberies més endins.

Un problema, pot ésser encara més greu, és el de les aigües brutes, s'ha donat una primera solució, que en realitat no és tal, però al manco s'ha evitat que el torrent no faci tanta olor i que no surtin les aigües brutes a damunt la carretera. Hi ha

dos possibles remeis: o posar una depuradora o enllaçar amb les tuberies de Son Reus; estan xerrant també de molts de milions, s'està fent el projecte, crec que això hauria d'ésser pel nou ajuntament que entràs un dels objectius prioritaris.

Un altre problema és el de l'asfalt dels carrers, intentarem donar-li solució amb aquest ajuntament. També són problemes el de la Casa de Cultura i Residència de Vells, el camp de fútbol. Així i tot, crec que els més importants són els de les aigües, tan netes com brutes.

J.C.

El problema de l'urbanisme. És un problema molt difícil d'enfrontar; jo, en aquest sentit en tenc una experiència: quan pretens arribar al cap d'endins, topes amb els "poders fàctics" que t'impedeixen passar.

Rebe moltes pressions a fi de que facis els ulls grossos. Estant al front de l'Ajuntament iniciarem unes accions per a intentar legalitzar totes aquelles obres que s'anaven aixecant de forma il·legal. Amb això preteníem posar una mica d'orde i a través d'aquesta legalització, obrir una nova via d'entrades econòmiques a l'Ajuntament. No crec que fos vàlida una política de fer enderrocar tot allò il·legal, però tampoc crec que sigui lògic que tothom pugui fer i desfer sense una llicència.

Es cabdal, en aquest sentit, ordenar el territori: el territori, l'urbanisme i el paisatge és un patrimoni de tots, no només d'una persona. En temps nostre declararem zona, diguem, intocable, des de s'Alqueria d'Avall fins a l'extrem del terme de Bunyola, tots aquells pujols, perquè temem, i en tancem constència, que hi havia un pla d'urbanització.

Quant a la política urbanística tothom sap que hem anat a menys, que hem anat arrera, de mal a pitjor. I em direu: per què no aturàreu ca's Binissalemer? perquè era impossible; ell és assusta, es peraven els municipals i els representants de l'ajuntament de mala manera.

* *

ENS PODRIA VALORAR, BREUMENT SI ES POSSIBLE, LA NOVA LLEI DE REGIM LOCAL?

T.C.

Pens que és una bona llei, que beneficia la gestió municipal. S'agilitza l'actuació de l'ajuntament, dins la comissió de govern el batle hi pot posar els qui vulgui, el batle pot posar gent de la seva confiança dins l'ajuntament pels quatre anys que dura la legislatura. La nova llei

dona més poder al batle, però com a contrapartida, també té més responsabilitats; dins aquesta legislatura no hi ha estat, però a la pròxima hi ha vot de censura al batle.

J.C.

Sí. La nova llei de règim local actualitza una mica el funcionament de l'Ajuntament. En certa manera és lògic que el batle pugui escollir els seus col·laboradors, que no li venguin donats per una llei. Però d'una normativa, d'una llei, hi ha mil interpretacions. I si s'interpreta malament pot desvirtuar una mica el sentit democràtic. La llei contempla, com he dit abans, que la Comissió de Govern és d'obligada complimentació a les localitats superiors a cinc mil habitants; als d'inferior número l'aplicació és optativa i ha de ser l'Ajuntament en ple qui ho ha de decidir. Ara, que un Ajuntament vulgui escollir una sèrie de persones marginant-ne unes altres sense donar cap explicació, no ho hem d'atribuir a una mala llei, si no a aquell que l'aplica d'aquesta manera. La llei vol ser democràtica i la llei vol que això funcioni, vol donar agilitat i dinamisme a la gestió municipal, dinamisme que no tenia amb les sessions de la Comissió Permanent, això és evident. Jo la valor molt positivament, sempre que s'interpreti dins un sentit comú.

* *

QUINA VALORACIÓ FA DEL SI A L'OTAN QUE VAREN DONAR ELS BUNYOLINS?

T.C.

Això és molt personal, pens que a Bunyola, com per tot, se van veure clares les dues postures, una postura de sí a l'OTAN, que defensava el govern central, i per altra part, el no a l'OTAN d'aquests partits, diguem, més regionalistes, o d'aquests grups de defensa de la natura; després hi va haver una part d'abstenció que també era demanada per un altre determinat partit. La valoració que se pot fer és que va guanyar el que demanava el govern, i me pareix molt bé, ho accepto completament, és el que va decidir el poble.

J.C.

Jo crec que va faltar informació, tant pels qui demanaven el sí com pels que demanaven el no. No basta convocar un referèndum sobre l'OTAN, hem d'explicar clarament què és i explicar quines conseqüències portarà quedar o anar-se'n.

Fent un esforç per ser imparcial, per exemple, diré que els que demanaven el

sí parlaren poc d'una determinada tecnologia que és fruit d'una investigació en el món de les armes i això ens pot beneficiar. Els qui abogaven pel no, vaig trobar que aquesta argumentació (que jo vaig esperar amb una mica d'entusiasme i que em va defraudar) ecològica té molt poc pes dins la política: són poemes, romàntics, que voldrien un món que desgraciadament no hi és mai. En definitiva, crec que la gent no sabia exactament què votava. A Bunyola hi va haver un seixanta per cent, aproximadament de participació. I me renece a pensar que el sí era un sí a Felipe González i el no un càstic a En Cañellas. Que per cert la postura valenta de Felipe González demanant el sí i reconeixent que s'havia equivocat me va agradar, cosa que per altra banda, En Fraga no ho ha reconegut mai i a això ho pagarà car. L'equivocació, per a mi, va ser convocar el referèndum de manera contrària al que, en principi, havia de ser: abans havia de ser per a sortir i es convertí en un referèndum per a quedar. Si s'hagués convocat per a sortir, pens que els resultats haguessen estat uns altres. De tota manera l'abstenció que predicava la dreta em sembla un acte antidemocràtic.

* *

PARLEM DE NORMALITZACIÓ LINGÜÍSTICA. ¿ESTÀ O NO ESTÀ NORMALITZAT, ES VA NORMALITZANT, HI HA VOLUNTAT POLITICA DE NORMALITZAR LINGÜÍSTICAMENT EL NOSTRE AJUNTAMENT?

T.C.

No està normalitzat, això està clar. Ara bé, si hi ha voluntat de normalitzar, pens que sí. L'ajuntament en part hi ha fet feina: amb els al.lots a l'escola, amb els cursets de català per a adults, s'està preparant la rotulació d'una sèrie de carrers. Pens que seria molt important, i això sí que és un problema, que tots els que fan feina dins l'ajuntament sapiguessin escriure correctament el català perquè t'plantetjes fer una normalització lingüística, però a l'hora de redactar l'acta en català, qui ho fa? Quan s'ha de fer un escrit se fa en castellà perquè ningú en sap en català; si jo mateix en hagués sabut, molts dels escrits que surten de l'ajuntament, sortirien en català. La solució seria tenir una persona que en sapigués, sé que s'han de manat subvencions referents a aquest tema. Quan se convocaren les oposicions, ja se va intentar que la persona que les tregués, sapigués el català, però

la Conselleria d'Interior nos va dir que no. S'ha estrevengut que aquella al.lota no en sap, jo tampoc en sé. Tot el que són escrits de cultura sí que se fa en català perquè En Tomeu en sap, la revista de Sant Mateu també hi surt, jo primer la faig en castellà, i després, En Tomeu ho ha de traduir tot.

J.C.

Diria que fan pessigolles a la normalització lingüística, que no van al fons de la qüestió. No basta un voluntarisme polític, hi ha de ser una decisió ferma, s'ha de veure: mentre no arribem a que les convocatòries es facin en català, a que les actes es redactin en català, a que el Sr. Secretari acabi de dir "no entiendo" quan fa cinc o sis anys que viu aquí... això no està normalitzat. Hi van molt per damunt: han posat un mestre que ensenya català a l'escola, molt bé (de tota manera és absurd que posin un professor de català que és com si posàssem un matemàtic, quan la gran majoria de mestres són mallorquins). El que haurien de fer seria programar cursets de català a nivell popular i més en concret, cursets en el mateix ajuntament; que les persones que el duim de cap manera facem aquestes barbaritats lingüístiques que estam fent.

Hi ha una voluntat molt superficial. Un detall molt significatiu: després d'adherir-nos al II Congrés Internacional de la Llengua Catalana, el nostre grup juntament amb els regidors de Palmanyola, demanàrem que l'adhesió es fes amb la quota de 50.000 ptes., que al final es convertiren en 25.000 ptes

amb el vot a favor d'aquesta darrera quantitat del regidor de Cultura Sr. Justgias.

* *

ES TAN INTENSA L'ANOMENADA "ERÒTICA DEL PODER" COM PERQUE ES TORNI PRESENTAR A LES PROPERES ELECCIONS MUNICIPALS?

T.C.

L'expressió "eròtica del poder" és guapíssima, però cap de les dues paraules que la formen jo mai les he sentides, ni l'eròtica ni el poder. L'eròtica de fer feina dins l'ajuntament no l'he tenguda mai; una cosa és dir complisc i vull ésser responsable i l'altra és dir que hi pas guat; tampoc vull dir que no n'hi passi, ho faig perquè tenc un càrreg i unes responsabilitats.

J.C.

Voldria desmitificar aquesta pregunta: además d'eròtica del poder hi ha tres vessants, com és per exemple una consciència de servei. No crec en l'eròtica del poder entre d'altres coses, perquè el poder és molt poc. Per a mi és un servei, potser per altres no ho sigui. Crec amb un plantejament seriós que una persona es pugui fer per a intentar resoldre problemes, fer funcionar unes institucions locals, etc. que exposés al parer del poble; si el poble el vol i li agrada, molt bé; i si no, paciència, no hi veig més problemes a això.

Consell de Redacció,

SA PELADORA COSTA DE S'ESTACIÓ

esports

C.V. BUNYOLA CAMPIO

El nostre Club començà l'actual temporada esportiva 1985-86 amb moltes esperances posades a l'ascens a 2ª Divisió, cosa que anàvem en camí d'aconseguir després d'acabar la lliga sense haver perdut un sol partit. Aquest resultat ens donà l'oportunitat de disputar la fase d'ascens al Poliesportiu "San Fernando" de Palma, juntament amb els equips "La Salle-Pont d'Inca" (2n. classificat de Mallorca) i el "C.V. Bogcos" (1r. classificat de Menorca), guanyant els dos partits i proclamant-nos Campions de Balears de 3ª Divisió de voleibol i ascendint automàticament a 2ª Divisió.

Després d'aquests resultats hem començat a planificar la temporada següent per enfrontar els problemes esportius i els més greus, econòmics, deguts a que hem de crear un equip juvenil, mantenir l'equip absolut a 2ª Divisió amb costosos desplaçaments a Menorca i recolzar la ja existent "Escola de Voleibol" per a nins i nines en edat escolar; activitats totes elles desenvolupades en el poliesportiu escolar.

Volem aprofitar per a agrair públicament als socis, col·laboradors i simpatitzants la seva ajuda i desitjam, cara a pròximes temporades, seguir comptant amb el seu recolzament. També agraim i esperam la col·laboració d'organismes oficials, que com el nostre Ajuntament, fan possible amb les seves subvencions, que hi hagi a Bunyola tanques entitats culturals i esportives.

COMISSIO INFORMATIVA
C.V. BUNYOLA

PREGÓ SETMANA SANTA 1986

Basant-se en els seus reculls poètics "Veu de l'edat", "Talaiots", "A poste de sol", "Poemes de senectud", "Darrers batecs" i "Apèndix" juntament amb altres poemes esparsos, un dels quals inèdit (el titulat "Getsemani" datat el mes de març d'enguany), Fra Miquel Colom Mateu bastí en aquesta ocasió el PREGÓ DE SETMANA SANTA que tradicionalment organitza la Coral Polifònica.

El Pregó del Pare Colom es divideix en tantes parts com dies componen la Setmana Santa. Cada part ve encapçalada pels records d'infantesa de l'autor referits a aquests dies, seguida de les composicions en vers. Són poemes, la majoria sonets resolts de manera magistral, d'alta lírica, tots amaratats d'un profund misticisme.

Indubtablement, Fra Miquel Colom i el seu Pregó, ademés d'enaltir notablement la col·lecció tan selecta del "Pregons de Setmana Santa", signifiquen la primera aportació als actes d'homenatge que s'hauran d'organitzar en correspondència a la seva declaració com a Fill Il·lustre del nostre poble, nomenament que des d'ES CASTELLLET aplaudim i que esperam que la perarassa oficial no el retardi excessivament.

Última que la poca assistència a la lectura pública que tengué lloc a la Parròquia el passat vint-i-dos de març, deslluís un acte que, pel seu protagonista, tenia categoria d'excelsa al temps que ens brindava una oportunitat inmillorable de retrobar-nos, com a poble, amb un concultat il·lustre.

D'aquest Pregó la "Coral Polifònica", com sempre, n'ha editat un llibre que si encara no teniu, el podeu aconseguir posant-vos en contacte amb la Coral o amb aquesta revista els que no són residents. Es un llibret curosament presentat que no pot mancar a cap biblioteca de cap bunyolí.

CAIXA DE PENSIONES

"la Caixa"

II PREMIS "VILA DE BUNYOLA"

El COL·LECTIU CULTURAL SITJA convoca els 2ons Premis "VILA DE BUNYOLA" de poesia i narrativa breu, d'acord amb les següents bases:

- 1.- Els originals hauran de ser originals, inèdits i escrits en català.
- 2.- Les obres es presentaran per triplicat. Les de poesia podran tenir una extensió aproximada de 100 versos i les de narrativa 10 folis, aproximadament, mecanografiats a doble espai i a una sola cara.
- 3.- El Jurat, que es comunicarà oportunament elegirà una única obra de poesia i una de narrativa. El Premi podrà declarar-se desert.
- 4.- El Premi consistirà en l'edició d'un sol llibre que reunirà les obres guardonades. L'edició anirà a càrrec del COL·LECTIU CULTURAL SITJA formant part de la seva "Col·lecció Sitja".
- 5.- Les obres es presentaran a l'adreça del Col·lectiu: Apartat de Correus 13, BUNYOLA (Mallorca). El termini de recepció d'originals acabarà el proper dia 30 de juny de 1986.
- 6.- Si es desitja que l'obra sigui feta pública amb pseudònim, s'haurà d'indicar expressament.

Bunyola, abril de 1986

Es Forn

ESPECIALITAT EN ENSAÏMADES

la millor exposició de Mallorca en

RAJOLS i PAVIMENTS

Exposició: c/ Balanguera 15, tlf. 450653-450712
Magatzem: c/ Poima 9-A, tlf. 207811. Polg. La Paz

De tertúlia amb en PERE NADAL

Quan els poderosíssims mitjans de comunicació, concretament la televisió, encara no dictaven la seva particular llei respecte a la popularitat, cada poble gaudia dels seus particulars personatges populars. D'aquest grup selecte, sempre n'hi havia algun que, per distints motius, transcendia els límits de la col·lectivitat d'origen i la popularitat s'extenia: ja no era simplement una espècie d'heroi local, sinó que passava a pertànyer a una col·lectivitat supra-local que reconeixia i admirava els mèrits del personatge en qüestió.

La tertúlia que avui presentem, i en concret la persona que l'ocupa, s'inscriu perfectament en aquest marc. En PERE NADAL, el billarista, no necessita cap presentació prèvia, almenys pels més grans de Bunyola.

Amb en Pere Nadal parlarem llargament el passat dia tretze de març al Bar Billar, de Ciutat: no podia ser a altre lloc.

D'En Pere Nadal ens interessava conèixer no solament el seu món més personal, el billar: volíem trobar l'home "de Bunyola" (amb el to de veu ple d'orgull d'aquest complement amb el qual acompanyam de seguida els nostres conciutadans més honorables) que per distints circumstàncies, fa temps deixà de residir entre nosaltres.

ES CASTELLET: VOS MOLESTA QUE VOS DIGUIN "TORRÓ"?

PERE NADAL: No. Som En Torró. No vull dir que m'agradi perquè és una beneïtura, però tampoc me desagrada. No me molesta, al contrari: quan telefonava a Can Nadal, per exemple, i me contestava Maria-Aina, sa meva cosina, enlloc de dir-li "Som En Pedro", li dic "Som En Torró".

E.C.: FA MOLT D'ANYS QUE NO VIVIU A BUNYOLA, ¿COM LA RECORDAU?

P.N.: Sí, en fa molts! I me passa un cas curiós que només el pot contar un que li passa: quan un se'n va de Bunyola, l'anyora perquè és es seu poble, a un altre amb es seu poble li passarà

lo mateix. Quan vivia a Bunyola sempre hem teníem alguna d'armada i jo sempre m'hi apuntava: si hi havia bicicletes, jo era un dels organitzadors: amb En Biel "butxa" i en Joan "xico" i altres nos n'anàvem a Ca's Maonès a contractar en Trueba, N'Esquerre, En Rodríguez ... Si hi havia toros, jo també torejava. Res, es colló des poble! Però ara vaig a Bunyola i ets al.lots de sa vostra edat, dic al.lots perquè ho sou, no me coneixen i qued ...

E.C.: PRECISAMENT, "ES CASTELLET" ES PROPOSA DONAR A CONEIXER ALS MES JOVES TOT ALLO DE BUNYOLA QUE DESCONEIXEN.

P.N.: Bé, però a mi no importa que me coneixin. Val més que coneixin coses més interessants. Si voleu sentir proses meves (no parlarem de ridícules que seria massa llarg) vos ne puc contar una: deien que un a peu feia més via que un en bicicleta en recórrer cent metres. I férem sa prova. Es que, per aquell temps més corria a Bunyola era n'Andreu Cabot i també En Rafel "Carreixet". Ho provàrem per pla, de davant Can Vicenç Gori per avall i els

vaig guanyar. Després ho provàrem contra amunt, a sa costa de "ca ses monges" davant Ca'n Garrova (lo que ara és el Bar París) i també els vaig guanyar: els primers metres me prengueren aventatge, però en els darrers ja els passava clarament.

E.C.: QUAN COMENÇAREU A INTERESSAR-VOUS PEL BILLAR?

P.N.: A ca meva tenien un cafè on ara hi ha Sa Cooperativa, amb un billar. Als onze anys vaig guanyar es primer campionat i es contrari no era altre que En Ramon Estarelles, es pare des guitarrista Gabriel Estarelles. Que per cert, quan en fan una entrevista i em demanen es meu primer triomf, sempre ho dic a això de son pare d'En Gabriel Estarelles i a En Ramon sempre li dic que no se podrà queixar de jo que faig publicitat des seu fill.

Ja després de sa guerra, als després de deu anys ja vaig començar a anar a Palma i m'enfrentava amb els que en sabien més. De més grandet ja m'enfrentava amb els que en sabien molt més, amb ses figures. I de llavors fins en Modèstia a part, puc dir que casi tots els billaristes bons de Mallorca, que són molts, n'han après un poc darrer jo.

E.C. I DE LA VOSTRA INFANTESA, QUE EN RECORDAU?

P.N.: Lo que més record és s'anada a collir olives: en aquell temps, els al.lots de ben petits ja feinejaven. I entre noltros, quan no podíem més, déiem que no podíem fer "es cul de gallina" ("es cul de gallina" es fa juntant la punta dels cinc dits d'una mà) lo qual volia significar que estàvem rebentats. Calamitats que hem passat! Collint en vaig passar un any a Biniforani Nou i dos a s'Alqueria d'Avall. A ses darreries me varen "ascendir" a traginer: amb un ase me'n duia s'oliva de ses dones cap a ses cases. Als catorze anys feia de picapedrer a Palma. Abans vaig fer feina unes setmanes a sa fàbrica des teixits ... en aquell món he fet un poc de tot.

La conversa discorre fluïda: En Pere és un gran xerraire, tot un company de saviesa per molt que digui: "estic ben acabat, està fet de mi".

En Pere és el billar i el billar és molt d'En Pere Nadal. Per això quan parla "del seu món", del "seu" billar, els ulls d'aquesta torre d'home parla

tant com el cor i les seves mans dibuixen perfectament a l'aire les mateixes increïbles caramboles que, per art d'encanteri, és capaç de fer sobre la taula de billar.

E.C.: ES POT DIR QUE VOS HEU DESVISCUT PEL BILLAR, I EL BILLAR, VOS HA DONAT MOLTES ALEGRIES?

P.N.: Ja ho crec, jo disfrut fent jocs de mans amb ses bolles, fent caramboles, i es billar he de dir que ha sabut correspondre. De tota manera, la felicitat és una cosa molt complicada. Jo per exemple admir molt en Toni "parí", un cunyat meu que també és de Bunyola: té vuit filles, set de casades, que són un catorze: si una val molt, s'altra val més encara, ben igual que ets seus gendres ... i per més refotre an aquest pardalès fa uns anys li tocà una quiniela de veres d'un parell de mils de duros! Això és felicitat!

E.C. EL BILLAR VOS HA DONAT L'OPORTUNITAT DE CONEIXER MOLTS DE PAISOS, HEU CORREGUT MOLT ...

P.N.: Sí, però moltes vegades no es pot dir: de deu vegades, nou, arrib a una ciutat, m'instal a s'hotel, de s'hotel an es teatre o an es club i acabada l'exhibició, me'n torn a s'hotel. Més que viatjar, més que fer turisme, podem dir que m'he embarcat moltes vegades, que duc moltes hores de vol. Aiximateix he estat pràcticament per tota Europa: França, Itàlia, Alemanya, Iugoslàvia, Suècia, Suïssa ...

E.C.: QUIN TEMPS FA QUE JA NO COMPETIU DE MANERA OFICIAL?

P.N.: Mai he deixat de fer caramboles, però fa quinze anys vaig dir prou a ses competicions oficials. De llavors ençà he arbritat, he seguit fent exhibicions però no he tornat competir oficialment per cap títol.

E.C.: QUANTS DE CAMPIONATS D'ESPANYA HEU GUANYAT?

P.N.: Uns quants: heu de tenir en compte que de billar n'hi ha cinc modalitats i jo he estat molts d'anys de primera categoria de totes ses modalitats i de totes elles cada any es fa es campionat d'Espanya; si multiplicam vint anys d'activitat per cinc modalitats, ja són vuitanta campionats en es que he participat.

E.C.: I D'EUROPA?

P.N.: No, no, jo no he participat mai a cap competició europea. Jo he anat a molts de campionats d'Europa i del món però en pla d'exhibició: quan acabava es competició oficial, jo feia quatre coses ... M'han anunciat com es millor jugador del món de billar amb ses mans millor jugador de fantasia lliure, pe-

rò "es millor", campió no se pot dir perquè no és ver. En Gálvez, un billarista de Huelva sí que ha estat campió d'Europa i moltes d'Espanya per això.

E.C.: CASUALMENT UN ALTRE CAMPIO D'EUROPA ESPANYOL ES UN ALTRE NADAL, EN CLAUDIO ...

Sí, En Claudio ha estat campió d'Europa de billar artístic que és sa fantasia imposada. Aquest al·lot no ha duit sort, veuc a dir, és campió d'Europa perquè realment en sap molt. Jo li vaig arbritar un campionat a Turnai, a Bèlgica, per un campionat d'Europa precisament i me record que a sa darrera carambola, si la feia, era es guanyador, i de tres vegades, sa bolla li va passar rossat ... Hauria d'haver estat campió d'Europa molt abans. I com a persona, en això sí que també ho és!, és fenomenal.

E.C.: DINS L'ORGANITZACIO FEDERATIVA DEL BILLAR HO HEU ESTAT TOT.

P.N. He estat devers trenta anys es President, però més que res era es representant d'un grup d'amics. I com que fer de president equivalia a fer feina m'hi feren a mi. De vegades em demanen a veure per què me'n vaig anar i sempre dic, abans de que em fotesen defora. S'altra dia que En Ricard Pla, a sa televisió, comentava un "saque de honor" a un partit del Mallorca, va dir que en es món des billar jo havia estat de tot i és ver: federatiu, àrbitre, fantasista ... lo que diu es refrany castellà "maestro de todo y oficial de nada", això he estat jo.

E.C.: A PESAR DE QUE EL BILLAR VOS HA OCUPAT MOLT DE TEMPS, NO HEU FET D'ESPORTEL VOSTRE OFICI, DE VERES QUINA ES LA VOSTRA PROFESSION?

P.N.: Sa veritat és que jo he estat es representant de Ca'n Nadal, sa fàbrica de licore dels meus cosins, o almanco d'aquesta activitat he menjat. Es billar, si hagués estat com és es futbol, ben segur que m'hauria fet milionari, però m'he hagut de conformar amb lo que tenc, i tampoc me queix. De tota manera si hagués estat més il·lustrat, si hagués pogut estudiar, m'hagués fet periodista; sí, periodista.

La conversa a cap moment decau: les anècdotes i les contarelles del nostre interlocutor es van succeint. Però el nostre espai ja no dona per a més i ens hem d'acomiar d'En Pere Nadal. Del que pot estar segur és que, a pesar de la seva ausència, Bunyola està orgullosa de tenir un prestidigitador del billar com ell; de les seves caramboles, de la seva manya per a fer de tres bolles un compendi d'enginyeria matemàtica i sobretot d'ell: d'una humanitat com la Seu que respon al nom de Pere Nadal, "torró" per a nosaltres.

Consell de Redacció.

destil·leries

A. Nadal.s.a
tlf. 613008

Bunyola·Mallorca

Les nostres entitats culturals., 2. EL GRUP DE TEATRE

El Grup de Teatre de Bunyola neix l'any 1966 en un moment en que l'ambient teatral mallorquí, en general, i el bunyolí, en particular, viu un endormissament propi de l'època, la segona meitat dels anys seixanta. I apareix no com a activitat principal i única, sinó com a complement d'unes altres. Es una segona activitat dins l'Unió d'Excursionistes de Bunyola, la popular U.E.B., que tingué com a assessor religiós al vicari Miquel Lladó.

En aquells inicis, amb un típic teatre de la posguerra, el mal anomenat "teatre regional" o "costumista", lo fonamental era que tots els membres o socis de l'U.E.B. fessen teatre, pel que, durant els dos primers anys i per la Mare de Déu de les Neus es feien dues obres on hi participava tothom,

Amb el pas dels anys i d'una forma natural, es va fent una selecció a mesura que l'explendor de l'U.E.B. anava mancavament.

L'any 1968 participaren al Certamen Regional Vines de Teatre, a Sant Francesc (Palma) i obtingueren el primer premi a la direcció i l'accésit a la millor actriu amb la representació de "Es metge nou", de M. Puigserver.

Poc a poc, la Secció de Teatre de l'U.E.B. va agafant forma de grup teatral. Es a dir, deixa d'ésser activitat secundària per a convertir-se en principal. L'U.E.B. en aquells moments, anys 1970-1971, malgrat haver cercat tímidament una fórmula de continuïtat, va agonitzant lentament.

El dia 6 de gener de 1973 i amb "L'adoració dels tres Reis d'Orient", de Llorenç Moyà G. de la P., tenguent com a escenari el "mercat", la Secció de Teatre de l'U.E.B. s'independitza, convertint-se en el GRUP DE TEATRE DE BUNYOLA. Darrera queden set anys d'inciació, set anys d'intentar conèixer

el teatre i al davant els queda un repte important: aconseguir un canvi en la línia del grup. Malgrat que per Sant Mateu del mateix any s'intenta, amb "El burguès gentilhome" de Molière han de passar dos anys més, amb obres de Joan Mas, fins que aquest es fassi patent, quan l'any 1976 estrena "Massa temps sense piano", d'A. Ballester, al Teatre Colom i per Sant Mateu sorpren al públic amb el muntatge de "El Retaule del flautista" de J. Teixidor. El pati de l'escola es veu replè d'un públic àvid i entregat des del començament (mil cinc-cents persones assistiren a l'estrena) amb l'espectacle compost per deu músics i vint-i-sis actors.

Encara que el Grup havia fet sortides fora de Bunyola en diferents ocasions: Pòrtol, Santa Maria i Campos amb "Un senyor damunt un ruc" de J. Mas i Mancor, Palmanyola, Sóller amb "Trifulgues de gent casada", del mateix autor, i que ja havia pres part a dues Mostres de Teatre a L'Assistència Palmessana, és amb "El Retaule" quan s'estén més el seu nom per l'àmbit illenc (Valldemossa, S'Arenal, Porreres, Montuiri, Sant Joan, Artà, Mancor i Palma a la Sala Mozart, Assistència Palmessana i Teatre Principal aplaudiren amb ganes).

*Cooperativa
Ntra Sra de les Neus*

preus ajustats al màxim
varietat d'articles de consum diari

es castellet /13

Es a partir de "El Retaule" quan el grup mostra ja clarament una altra directiu, marcada per l'inquietut dels seus membres, que són els mateixos des de fa uns quans anys. Al Retaule seguí un muntatge molt ben fet de "Aina Sacoma" de Guillem Cabrer, al Teatre Colom, per a passar seguidament a fer feina amb l'obra que, juntament amb "El Retaule", més recorda l'espectador: "Siau benvingut" d'A. Ballester.

En aquells moments les "Mostres de Teatre" havien agafat molta força. S'ha via aconseguit el Teatre Principal com a vasa on desenvolupar-se i, per primera vegada, es fa una mena de selecció entre tots els grups amb preten_sions de participar-hi.

"Siau benvingut" obtingué un èxit important de crítica, èxit que, des de llavors els va obrir per a sempre les portes del Teatre Principal l'any 1979.

A partir de 1980 ha format part per dues vegades del col·lectiu "La Lluna" de teatre amb dues obres: "El Drac" i "La nit de l'amor". La primera, de E. Schwartz, s'estrenà l'any 1980 per encàrreg de "La Caixa" pel seu programa a Catalunya i a les illes, "CULTURALIA", al Teatre Principal de Palma, Manacor, Inca, Ciutadella, Maó i Eivissa.

La segona, de Santiago Russinyol fou per encàrreg de la Conselleria de Cultura com a homenatge a l'esmentat escriptor.

Enguany es compleixen vint anys del seu naixement dins l'U.E.B.. Es pensa celebrar amb una representació i des d'aquí es fa una crida als joves interesats en el teatre que es vulguin integrar al grup.

Ca Les Metgesses

des de sempre per a Bunyola

C/ MESTRE COLOM, 2

C/ MARE DE DÉU DE LES NEUS, 18 TLF 613067

perruqueria CATY

C/ PARE BARTOMEU, 6 TLF. 61 39 65

BAR CENTRAL
col·labora

EL LLIBRE A BUNYOLA

A la revista "ES CASTELLET" corresponent al mes d'abril de 1972 es relacionaven les obres publicades fins llavors per autors bunyolins. Catorze anys després, tornam relacionar la mateixa llista, incorporant no solament els llibres d'autors nostres que s'han editat fins ara, sinó les obres d'autors forans editades aquí.

Es l'aportació de la nostra revista a la commemoració del "Dia del Llibre" del proper 23 d'abril.

BATLE AMENGUAL, Bernat. (Prevere nascut a Orient). Sopes escaldades y Pancuyt. Palma, 1899.

BATLE AMENGUAL, Bernat. Agranadures, Espigolayes y Axarmons. Felanitx, 1899.

BATLE AMENGUAL, Bernat. En Pepito Carabassa. Felanitx, 1900.

BATLE AMENGUAL, Bernat. Brots y fulles.

CABOT ROSSELLO, Salvador. Pregó de Setmana Santa. Parròquia de Sant Mateu, Bunyola, 1972.

CERDA COLOM, Pedro J. Panegírico del Beato Ramón LLull. Tip. J. Tous, Palma, 1937.

COL·LECTIU CULTURAL SITJA. Premis Vila de Bunyola 1985. Col·lectiu Cultural Sitja, Bunyola, 1985.

COLOM MATEU, Miquel. Meu de l'edat. Gràfiques Miramar. Palma 1975. pàgs.

COLOM MATEU, Miquel. A lla (Apèndix). Gràfiques Miramar. Palma 1975. 46 pàgs.

COLOM MATEU, Miquel. Onomàstica Lul·liana. Gràfiques Miramar. Palma 1977. 123 pàgs.

COLOM MATEU, Miquel. A Posta de Sol. Gràfiques Miramar. Palma 1980. 64 pàgs.

COLOM MATEU, Miquel. Poemes de Senectut. Gràfiques Miramar. Palma 1982. 92 pàgs.

COLOM MATEU, Miquel. Talaiots. Gràfiques Miramar. Palma 1982. 94 pàgs.

COLOM MATEU, Miquel. Requestalles. Gràfiques Miramar. Palma 1983. 102 pàgs.

COLOM MATEU, Miquel. Apèndix. Gràfiques Miramar. Palma 1984. 126 pàgs.

COLOM MATEU, Miquel. Darrers Batecs. Gràfiques Miramar. Palma 1985. 95 pàgs.

COLOM MATEU, Miquel. Gossari General Lul·lià. V Volums. Ed. Moll. Palma 1982-1985.

COLOM MATEU, Miquel. Pregó de Setmana Santa. 1986. Parròquia de Sant Mateu. Bunyola 1986.

ESTARELLES PASCUAL, Andreu. Bunyola i la Verge Maria. Palma, 1954. Gràfiques Miramar. 26 pàgs.

ESTARELLES PASCUAL, Andreu. Adoración nocturna. Bunyola, 1950-1955. Gràfiques Miramar, Palma, 1955. 16 pàgs.

ESTARELLES PASCUAL, Andreu. Folklore Mallorquí de Nadal. Imp. SS. Cors, Palma 1955. 18 pàgs.

carnisseria **A.Dols**
sa plaça

peixeteria MALLORCA

PEIX FRESC, CONGELAT I MARISC

ES MERCAT

- ESTARELLES PASCUAL, Andreu. La Santa Quaresma, Bunyola 1956. Gràfiques Miramar, Palma, 1956. 38 pàgs.
- ESTARELLES PASCUAL, Andreu. Olivos y Almazaras de Mallorca. pàgs 139-192, Tom III a Història de Mallorca, de J. Mascaró Passarius, Palma 1971.
- ESTARELLES PASCUAL, Andreu. L'Essència de Mallorca. (Recull de Costums i Tonades, 1949) | Editat per la Caixa de Balears, Palma 1985.
- EVINENT MUNTANER, Rafel. Proyecto de los hospitales. (Discurs inclòs al Diari "Espíritu de los mejores diarios de la Europa")
- EVINENT MUNTANER, Rafel. Instrucción que por comisión de la Real Sociedad mallorquina de amigos del país, junto con D. José Llabrés y D. Joaquín Jaquelot, publicó en castellano y mallorquín, sobre la máquina fumigatoria y el modo de socorrer a los muertos asfícticos. Imp. de D. Ignacio Sarrà, Palma, 1779.
- MATEU CONTI, Domingo. Pregó de Setmana Santa. Parròquia de Sant Mateu, Bunyola 1968. 15 pàgs.
- MATEU ESTARELLES, Gregori. Testamento de una joven mallorquina. Imp. Rigo, Palma, 1976. 24 pàgs.
- MATEU ESTARELLES, Gregori. Orar para ser feliz. Imp. Rigo, Palma, 1978. 25 pàgs.
- MATEU ESTARELLES, Gregori. Caminos para la esperanza. Ed. Guadalupe P.L. Barcelona, 1980, 109 pàgs.
- MATEU ESTARELLES, Gregori. Pregó de Setmana Santa, 1982. Parròquia de Sant Mateu, Bunyola, 1972.
- MATEU ESTARELLES, Gregori. Es posible ser feliz. Ed. Herder, Barcelona 1982, 342 pàgs.
- MATEU ESTARELLES, Gregori. Curolles d'un somniador. Gràfiques Miramar, Palma, 1983. 87 pàgs.
- MATEU ESTARELLES, Gregori. La Aventura de Vivir. Ed. Herder, Barcelona, 1984. 360 pàgs.
- MATEU MARTI, Jaume. Enderrocaments Abissals. Gràfiques Miramar, Palma 1984. 93 pàgs.
- MORRO QUETGLES, Miquel. Els Manaments de la Lley de Déu. Els Manaments de la Santa Església. Acte de Contricció. Tip. Sebastià Pizà, Palma 1912. 53 pàgs.
- NADAL MORA, Francisco. Explicación breve y útil de las piezas que componen el fusil, carabina y pistola, con la expresión de los nombres de cada una en particular, y de los modos de desarmar, armar y limpiar estas armas. Madrid, 1762. Imp. de A. Marín. 80 pàgs.

Comercial Bunyola

ELECTRODOMÈSTICS - VENDA D'ARTICLES EN GENERAL

C/ MARE DE DÉU DE LES NEUS II. TLF 615038

**TOMEU
MATEU**

fusteria mecànica

FUSTERIA EN GENERAL - MOBLES DE CUINA

C/. Estació, 21 Tel. 613831 BUNYOLA

es castellet /16

- QUETGLES, Joan. Pronostich general del any del Señor 1642 de lo que aseñala el sol y la lluna y los demes planetas ab los girans & c. Palma, 1642. Imp. de Rodrigues y Pizà.
- RIERA ESTARELLES, Antoni. La Doctrina Inmaculista en los orígenes de nuestras lenguas romanas. pàgs 245-294. Volum XVI a "Sociedad Mariológica Española de Estudios Marianos." Madrid 1955.
- RIERA ESTARELLES, Antoni. Pregó de Setmana Santa. Parròquia de Sant Mateu, Bunyola 1982.
- RIERA ESTARELLES, Antoni. Records de ma infantesa. Editat per l'Ajuntament de Bunyola. Palma, 1984. 212 pàgs.
- VARIS AUTORS. Llibre de la Mare de Déu de Bunyola. Mallorca 1970. 68 pàgs.

LLIBRES D'AUTORS NO BUNYOLINS PUBLICATS A BUNYOLA.

- FULLANA LLOMPART, Miquel i RIERA ESTARELLES, Antoni. El pintor Santiago Russinyol en les seves estades a Mallorca. Ajuntament de Bunyola, 1981. 23 pàgs.
- MUNTANER i MARIANO, Miquel i altres. L'Arxiu Municipal de Bunyola. Ajuntament de Bunyola, 1981.

Pregons de Setmana Santa:

- BOTA TOTXO, Miquel. Pregó de Setmana Santa. Parròquia de Sant Mateu, Bunyola 1973.
- CIFRE FORTEZA, Bernat. Pregó de Setmana Santa. Parròquia de Sant Mateu, Bunyola 1979.
- COLOM i FERRA, Guillem. Pregó de Setmana Santa. Parròquia de Sant Mateu. Bunyola 1970.
- LLABRES i MARTORELL, Pere. Pregó de Setmana Santa. Parròquia de Sant Mateu. Bunyola 1974.
- LLOMPART, Josep Maria. Pregó de Setmana Santa. Parròquia de Sant Mateu. Bunyola 1971.
- PARETS i SERRA, Joan. Pregó de Setmana Santa. Parròquia de Sant Mateu. Bunyola 1981.
- SANTANDREU, Jaume. Pregó de Setmana Santa. Parròquia de Sant Mateu. Bunyola 1980.
- VIDAL i TOMAS, Bernat. Pregó de Setmana Santa. Parròquia de Sant Mateu. Bunyola 1969.

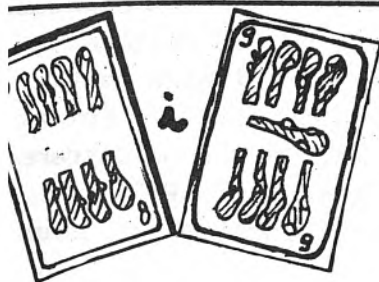
EL NIDO, S. L.
sabons-detergents-lleixius

BUNYOLA (Mallorca)

Telef. 61 31 21

Ca l'Espardenyer

SA PLAÇA

*i cartes que
no lliquen.*

Pareix mentida que se gastassin tants de mils de pessetes en l'edició del egó de Setmana Santa d'enguany i no fes cap casta d'anunci (cartells, piarra, etc.) per donar a conèixer qui a el pregoner.

A un passat plè del nostre Ajuntament, dels punts de l'ordre del dia era la claració de Fill Il·lustre al P. Miel Colom Mateu, cosa que ens pareix ertadíssima; lo trist del cas es que s'Castellet" va anar a fer-li una entrevista i al Pare Colom l'Ajuntament cara no li havia comunicat les seves tencions.

fusteria mecànica

FRANCISCO YUSTE

mobles de cuina-decoració

PASSEIG ANTONI ESTARELLES 11 TEL. 613499

J. Estany

C/ SANT MATEU 11

humor

Les mares saben lo que costa que un infant prengui un medicament; bé idò, fa temps, una mare bunyolina no aconsseguia que el seu fill prengués un poc d'oli de ricí perquè anàs de ventre. Bé explicava la bona dona al nin que allò era per al seu bé, que havia d'ésser valent, i moltes altres raons per convèncer-lo.

L'infant, fort i no et moguis, negant-se a prendre la "pòcima", fins que la mare va optar per oferir-li una pesseta si la prenia. Amb això, l'actitud de l'al·lot va canviar; prengué la medicina i després va reclamar lo promès per la mare, que li va dir:

- Fill meu, ara ja està, no importa que et doni la pesseta, ja t'has begut la medicina.

L'infant, tot contrariat i pegant potadetes, digué:

- Idò no cagaré, no cagaré i no cagaré!

SA BOTIGUETA

*Forn
i
Pastisseria
Ca'n Joan
tlf. 615066*

noticiari

Se despatxaren 193 exemplars del nº 1 del Castellet, cinc més que del nº 0. Esperam que com aquesta vegada, amb la col·laboració de tots, en venquem més i millors.

MARÇ. La campanya per al "Referéndum OTAN" en el poble no va aixecar molta pols, tan sols tres mítings: el PSOE demanant el Sí i els dels Comunistes i de la Plataforma Cívica demanant el No, tots amb poca assistència de públic.

DIMECRES 12. Els bars quasi plens de gent donaven a conèixer que aquell dia la jornada de treball tenia quatre hores menys. La normalitat general i les opinions de si guanyaria el No o el Sí eren de lo que més es parlava. Al final, a la mesa electoral de l'Ajuntament triomfà el No, per poc, damunt el Sí; en canvi al col·legi electoral instal·lat a l'annex del "Bar Central" el Sí superà en quasi dos-cents vots al no.

DIMECRES 19. Festa de Sant Josep i Dia del Pare. Justament enguany no era festa, així que els al·lots a escola i els que tenen feina a fer-ne.

DISSABTE 22. Pregó de Setmana Santa. El Pregoner d'enguany fou el P. Miquel Colom. En el llibret, editat per la Coral, el P. Colom ens conta com eren les celebracions de Setmana Santa de la seva infantesa. En el text s'hi troba una sèrie de poesies dels seus darrers llibres publicats.

SETMANA SANTA. El bon temps va marcar els dies, que pareixien quasi d'estiu. La participació a les processons va ésser escassa comparada amb la nombrosa assistència de feels als actes lliúrgics. Als dotze sermons no arribà a mitja entrada; cridava l'atenció el renou que feia la creu.

DIJOUS SANT. A la processó faltaren bastantes caperutxes. A l'hora santa, el rector no hi pogué assistir. Entre na Catalina Payeres, Sor Joana Cladera, en Bartolo Cabot i en Lluís Palmer, que feren unes reflexions, el pogueren substituir.

DIVENDRES SANT. Segons "vox populi", un bon sermó d'endavallament. A l'hora de sortir a desenclavar no apareixien les eines i enviaren un escolanet a cercar un martell i unes tenalles de son pare. Llevat d'això, tot va anar com una seda.

ABRIL.

DIMARTS 8. Sta Màxima: les temperatures baixen a mínimes, plou tot lo dia i fa neu a les altures.

DIJOUS 10. Com ja és habitual, el Club de Jubilats fa lo que pareix que sap fer millor: anaren d'excursió, amb dinar inclòs; aquesta vegada a la part Ponent de la nostra illa i dinaren a l'hotel "Barbados Sol".

Virgueries

LO NOU EN ROBA PER A TOTS I
DESFRESSES

ES MERCAT, TRAST 14

*saló de
perruqueria*

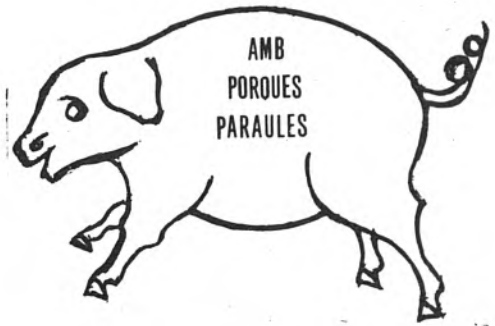
Marilena

PASSEIG A. ESTARELLES, 30
TLE 613283

DIUMENGE 13. En Joan Costa, conegut per molts de bunyolins per la seva estància al monestir de Binicanel·la i per dirigir, amb gust i bona veu, els cants de la missa dels dissabtes a la nostra parròquia, va ésser ordenat prevere pel Bisbe de Vic, a la parròquia del poble de Torelló (Barcelona). Per acompanyar en Joan en un moment tant important de la seva vida, el dia 12 partiren cap allà el rector i uns quants bunyolins amics de'n Joan.

DIVENDRES 18. A mig dia tormenta: llamps, trons, molta brusca i cala - bruíx.

Al vespre, el conjunt musical bunyolí EQUUS (que vos donarem a conèixer millor en un proper número) va actuar a un bar de Deià. Exit total; se veu que aquests cinc joves que formen el grup van en sèrio ja que, de cada vegada més, aconsegueixen millorar les seves actuacions. Hem de dir també que un centenar de joves del nostre poble es desplaçaren a Deià per escoltar i animar el seu grup, ja que pareix que per sentir-los a Bunyola ho tendran mal de fer degut a que no són pocs els problemes "legals que els hi posen a l'hora d'actuar a la nostra vila.

De porc i de senyors en venen de casta, i sinó mirau què passa quan a un actor de segona el fan president dels Estats Units i un pastoret del desert arriba a coronel libi: es porc - diu orellut a s'ase, comencen a pegar se cosses i paguen justs per pecadors.

La Societat de Caçadors anuncia els seus dinars exposant una pissarra al públic en general i sempre tirant qual que figa a una altra entitat. Vos imagineu quins menús sortirien si les diferents entitats del poble fessin igual?:

- Entremesos d'apuntador.
- Sopes de caçador.
- Frit de balladors.
- Llesques de bandúrria.
- Gelats de jubilat.
- Tartes Gob.
- Vins "Conti de Coralç"
- Cafè, copa i porro.

**deliciosos
productos**

007

JUAN CABOT BRUNET

bar

CA'S PELLER

es castellet / 20

Floristeria

Es Cossiol

MERCAT , 10

VIDEO

T A C C

FOTOGRAFIA

Passeig Antoni Estarellas, 14 BUNYOLA Telf. 61308

BAR PARIS

perruqueria

CA'N TONI

C/ SANT PERE 8

CA'S BOLLETI

DROGUERIA, FERRETERIA, SABATERIA I ARTICLES VARIS

C/ MAJOR 19

Supermercat SPAR

varietat d'articles

G. QUETGLES ESTARELLES • • M. COLOM BOSCH

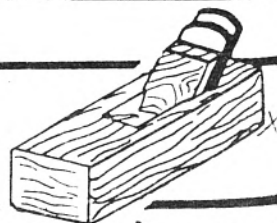
C/ MESTRE COLOM 12 TLF. 613178

carnisseria i comestibles

Guillem i M. Carmen

RECTOR MARROIG, 10 • PASSEIG A. ESTARELLES S/N

JOAN

FUSTERIA MECÀNICA

Fusteria en general - Mobles de Cuina

Particular:
Cl. Aigua, 8

C/. Estació,
Tel. 613
BUNYOLA